

Warszawa, dn. 30 lipca 2018 r.
KL/288/129/1347/PP/2018

Pan
Paweł Gruza
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 13 lipca 2018 r. znak DCT2.8200.1.2018 w sprawie konsultacji społecznych projektu z dnia 15 lipca 2018 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw, przekazuję uwagi Konfederacji Lewiatan.

Z poważaniem,

Henryka Bochniarz
Prezydent Konfederacji Lewiatan

W załączeniu:

Stanowisko Konfederacji Lewiatan w sprawie projektu z dnia 15 lipca 2018 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw.

Stanowisko Konfederacji Lewiatan do projektu z dnia 15 lipca 2018 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw.

1. Możliwość uznania że transakcja nie wystąpiła

Art. 11c ust. 3 pkt 1 – wprowadza zbyt dużą swobodę dla organów podatkowych do uznawania transakcji za istniejące. Postulujemy aby przepis ten zawierał jednoznaczne odniesienie, że uznanie transakcji za nie istniejącą dla celów podatkowych odbywa się odpowiednio w zakresie w jakim dochód jest niższy, albo strata wyższa od tych, jakich należałoby oczekiwać.

2. Korekta cen transferowych (art. 11e pkt 4 i 5)

Obowiązek posiadania „oświadczenia” jest zbyt dużym formalizmem.

Taka korekta (true up/down) za dany rok, w przypadku transakcji opodatkowanych podatkiem VAT, dokumentowana jest fakturą (wysyłka/ otrzymanie jest zazwyczaj dokumentowane dowodem nadania/ otrzymania).

Faktura wykazująca dodatkowe wynagrodzenie (przychód) jest dokumentem, na podstawie którego następuje (co do zasady) ujęcie w księgach podatkowych przychodu w CIT/obrotu w VAT.

Dlatego też w sytuacji gdy podatnik zwiększa swoją podstawę opodatkowania, posiadanie „oświadczenia”, o którym mowa w pkt. 4, drugiej strony bez względu na jej siedzibę nie jest uzasadnione. Tym bardziej, że niektóre kategorie wydatków mogą być w innych państwach limitowane (na wzór chociażby art. 15e). Mogą się zdarzyć sytuację, że podstawa opodatkowania CIT obciążanego podmiotu będzie pomniejszona niesymetrycznie do zwiększenia podstawy opodatkowania CIT obciążającego korektą. Wreszcie, strona otrzymująca oświadczenie i tak nie ma narzędzi od weryfikacji prawdziwości, a można założyć, iż w praktyce organy podatkowe (kontrolujący) mogą poprzez stworzenie takiej regulacji dodatkowo wymagać dowodów na weryfikację prawdziwości otrzymanego oświadczenia lub przynajmniej tego czy osoby podpisujące były uprawnione do składania tego typu oświadczeń lub czy podpis odręczny jest na pewno takiej osoby, a nie został sfałszowany. Takie wymogi kreują w praktyce dodatkową biurokrację i w bardzo ograniczony sposób wpływają na działanie nieuczciwych podmiotów.

3. „Narzut: - art. 11f

Należy zdefiniować użyte wyrażenie „narzut” czy „narzut na kosztach”, które jak rozumiemy wywodzi się z opisu metody koszt plus czy metody marży transakcyjnej netto. Jednak w ustawie nie powinno się używać pojęć nie-definiowanych precyzyjnie w ustawie - jeżeli dane pojęcie ma kluczowe znaczenie dla konstruowania normy prawnej o charakterze sankcyjnym (a contrario - skoro organ może odstąpić od określania „narzutu” tym samym może określić „narzut”).

4. Nowe progi dokumentacyjne (art. 11k)

Krytycznie oceniamy próg dla finansowania dłużnego oraz poręczeń/ gwarancji. Kwota 10 mln zł jest zdecydowanie za niska. Naszym zdaniem akurat w przypadku tego typu transakcji zdecydowanie bardziej zasadny jest próg w postaci wartości przychodów/ kosztów (w takiej właśnie kwocie).

W odróżnieniu od całej reszty transakcji podstawę opodatkowania CIT zmniejsza/ zwiększa ustalone wynagrodzenie za otrzymane/ udzielone finansowanie dłużne albo zabezpieczenie w postaci gwarancji/poręczeń a nie wartość transakcji (kapitał lub kwota zabezpieczenia).

Podobnie krytycznie oceniamy próg dla pochodnych instrumentów finansowych (2 mln zł). Jak rozumiemy wartość nominalna kontraktu miałaby stanowić wartość transakcji. Tym samym znowu dojdzie do powstania obowiązku sporządzenia dokumentacji lokalnej przy całkowicie niematerialnych kwotach wpływających na zobowiązania w podatku CIT.

Proponowane rozwiązanie w zakresie transakcji finansowych jest na pewno znacznie gorsze dla podatników niż ma to miejsce na gruncie aktualnie obowiązujących przepisów. Ustalenie progu „wynikowego” (przychód/ koszt) w wys. 10 mln zł byłoby bardziej racjonalne niż proponowane rozwiązanie.

5. „Dzień realizacji operacji gospodarczej”

Art. 11k ust. 4 – dla celów przeliczania wartości transakcji ustawodawca wprowadza kolejną datę, tj. „dzień realizacji operacji gospodarczej”. Wydaje się, że dodawanie nowej daty powoduje tylko niepotrzebne komplikacje jeżeli chodzi o określenie co dokładnie znaczy dzień realizacji operacji gospodarczej (np. usługi świadczone w sposób ciągły). W prawie podatkowym już dzisiaj mamy inne daty według których przelicza się transakcje na PLN.

6. Local File w języku angielskim

Skoro master file może być w języku angielskim, optymalnie byłoby aby taka zasada (wersja angielska dokumentu) dotyczyła również local file.

7. Wyłączenia z obowiązku sporządzania dokumentacji lokalnej (art. 11l)

Postulujemy dodatkowe wyłączenie w przypadku transakcji między podmiotami powiązаныmi (rezydentami) wykazującymi za dany rok podatkowy dochód i opodatkowanych taką samą stawką podatku dochodowego.

Propozycja przepisu:

8) transakcji kontrolowanych między podmiotami powiązаныmi będącymi podatnikami, o których mowa w art. 3 ust.1, którzy wykazali dochód za dany rok podatkowy podlegający taka samą stawką podatku, o której mowa w art. 19.

Byłoby to racjonalne i wymierne uproszczenie dla przedsiębiorców.

8. Master File (art. 11n)

Z treści art. 11n ust. 3 wynika, że niespełnienie przez podmiot sporządzający dokumentację grupową (czyli np. podmiot dominujący z siedzibą za granicą objęty lokalnymi regulacjami w zakresie dokumentacji grupowych) wymogu z art. 11o ust 2 nie zwalnia z odpowiedzialności podatnika.

Należy zauważyć, że spółki zależne z siedzibą w Polsce mogą mieć trudności z pozyskaniem danych, jeśli podmiot dominujący sporządzający dokumentację grupową uchybił swojemu obowiązkowi i zwleka/nie dostarcza brakujących danych w sytuacji gdy lokalna spółka podjęła wszelkie możliwe prawem działania w celu pozyskania brakujących danych i zapewnienia zgodności z art. 11o ust. 2.

Najczęściej lokalna spółka wchodząca w skład międzynarodowej grupy kapitałowej posiada skonsolidowane sprawozdanie finansowe i może ze swojego poziomu w strukturze grupy samodzielnie uzupełnić dane de facto tylko na tej podstawie. Postulujemy zatem dodanie zwrotu w art. 11n ust. 3 na końcu: „*chyba, że podmiot powiązany uzupełni braki na podstawie skonsolidowanego sprawozdania finansowego grupy podmiotów powiązanych za dany rok obrotowy lub wykaże w inny sposób, iż podjął wszelkie możliwe prawem działania w celu zapewnienia tej zgodności*”.

9. Limit kosztów finansowania

Chcemy zwrócić szczególną uwagę, że limit odliczenia kosztów finansowania może mieć istotne znaczenie dla rynku wynajmu nieruchomości mieszkalnych (tzw. R4R), który z uwagi na opracowany ostatnio projekt ustawy o firmach inwestujących w najem nieruchomości, cieszy się dużym zainteresowaniem rządu.

Dlatego uważamy, że limit EBIDTA powinien zostać na tym samym poziomie, a ewentualne dalsze ograniczenia nie mogą odnosić się do kredytów bankowych, bo szkodzą polskiej gospodarce. Poza tym, zjawisko unikania opodatkowania przy finansowaniu długiem bankowym w praktyce nie występuje.

Uważamy też, że warto wprowadzić alternatywne rozwiązania, jak rozróżnienie limitów finansowania długiem zewnętrznym i wewnętrznym w oparciu o Dyrektywę, pozwalające zastosować wyższy limit odliczenia kosztów finansowania zewnętrznego, w oparciu o wskaźnik wyliczany dla całej grupy kapitałowej, mnożony następnie przez właściwy wskaźnik dla podatnika (art. 4 ust. 5 lit. b Dyrektywy).

Ustawa o CIT nie uwzględnia też innej propozycji z Dyrektywy, jak możliwość pełnego odliczenia odsetek przez podmiot wchodzący w skład grupy kapitałowej, jeśli wskaźnik kapitałów własnych tego podmiotu do aktywów jest równy lub wyższy niż wskaźnik dla całej grupy (art. 4 ust. 5 lit. a Dyrektywy). Pomijanie tych rozwiązań jest niezrozumiałe, gdyż premiuje ono dokapitalizowanie spółek w miejsce długu.

10. Przepis przejściowy - system CERBER

Odnosnie przepisu przejściowego w art. 3 projektu ustawy postulujemy dodać w pkt. 4, że uchyleniu ulega również §2 w art. 82 ustawy – Ordynacja podatkowa, czyli raportowanie otwartych i zamkniętych rachunków bankowych do systemu Cerber. W świetle najnowszej nowelizacji przepisów o STIR przepis ten stał się de facto martwy/ bezprzedmiotowy a sam proces stanowi jedynie niepotrzebne „biurokratyczne” obciążenie dla banków i SKOK-ów.

Konfederacja Lewiatan, KL/288/129/1347/PP/2018

